TROSKAB I DET SMÅ

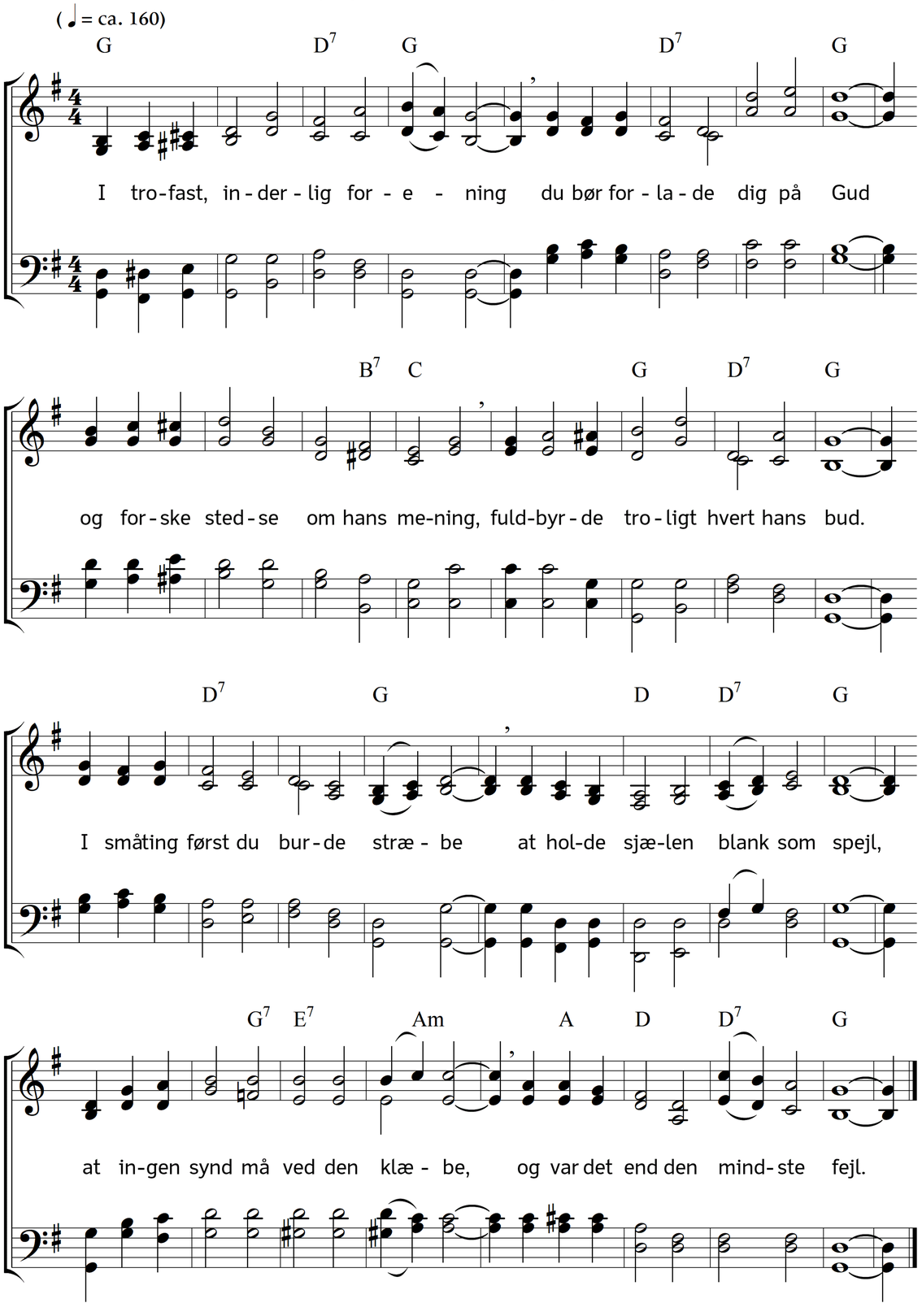

2. Thi lydighed, selv i det ringe:
af Herren den forglemmes ej,
velsignelse det vil dig bringe,
at du forblev på troens vej;
i småt du øve dine kræfter;
thi vid: ved fortsat lydighed
da kommer vel det store efter,
og øges vil din kærlighed.

3. Når du den grove synd forsager
af frygt for skam, – ej giver agt
og ej på småfejl vare tager,
o, da er troen uden magt,
da giver ej du Herren ære
og vier ham ej helt din sjæl;
halvt følger vel du Kristi lære,
halvt er i synden end du træl.

4. Thi hvo sig helt til Gud bekender,
han følger stedse, og han flyer
det mindste, som hans sind bortvender,
den mindste fejl han agtsom skyer.
Hans troskab bliver vel bevaret,
han stræbe vil ydmygelig
at vorde i dens Ånd forklaret,
hvem han som tjener vied sig.

5. Ved hvert et værk, i prøvestunden
hans største sorg vil være den,
at dog han stedse bliver funden
af Jesus Krist en fuldtro ven;
for ham forsmår han ingen plager,
ej lidelse, ej kors og nød;
den tanke ham til pligten drager:
Min Herres vilje så mig bød.

6. Min sjæl, o følg da denne tanke,
følg den med from, alvorlig flid,
for ham lad kun dit hjerte banke,
til hvem du sætter al din lid.
I småt, såvel som i det store,
vær til hans tjeneste bered;
om også stundom vild vi fore,
vi sejre dog ved kærlighed.

7. O sig det ej: Jeg vel tør vove
i store prøver at bestå!
Det turde Petrus også love,
dog måtte han med sorrig gå.
Først skal i småt hans spor du træde
og øve dig i kampe små,
at ej som Petrus du skal græde,
da han sin store svaghed så.

Tekst: Carl Johann Philipp Spitta. Oversættelse: Chr. B. Grev Reventlow. Musik: Johannes Thomas Rüegg.
Copyright © 2017 Johannes Thomas Rüegg. Kilde: www.christmysong.com/1478/